

הקצין השפיל את העציר, היכה אותו והתיו גאז בפניו -

ורק כעבור כמעט חמש שנים החליט פרקליט המדינה להעמידו לדין

"חזיר, תוריד

את התחתונים!"

טאנוס, שנעצר כחשד להברחת זהב? האם סבר מפקד תחנת-המישטרה בלוד, שהחשוד שבידיו הסתיר זהב בתחתונו? טאנוס העיד: "לאחר שהוריד לי את התחתונים, הקצין זרק לי - הסתכל על עצמו, חרא שכמוך, זונה כמו כל הערבים המלוכלכים, שרמוט, זונה".

חן כמוכן הכחיש כאילו הטיח עלבונות בפני טאנוס, אך בעדותו בבית-המשפט, מאוחר יותר, הוא הודה: "אין ספק שהיו חילופי-דברים".

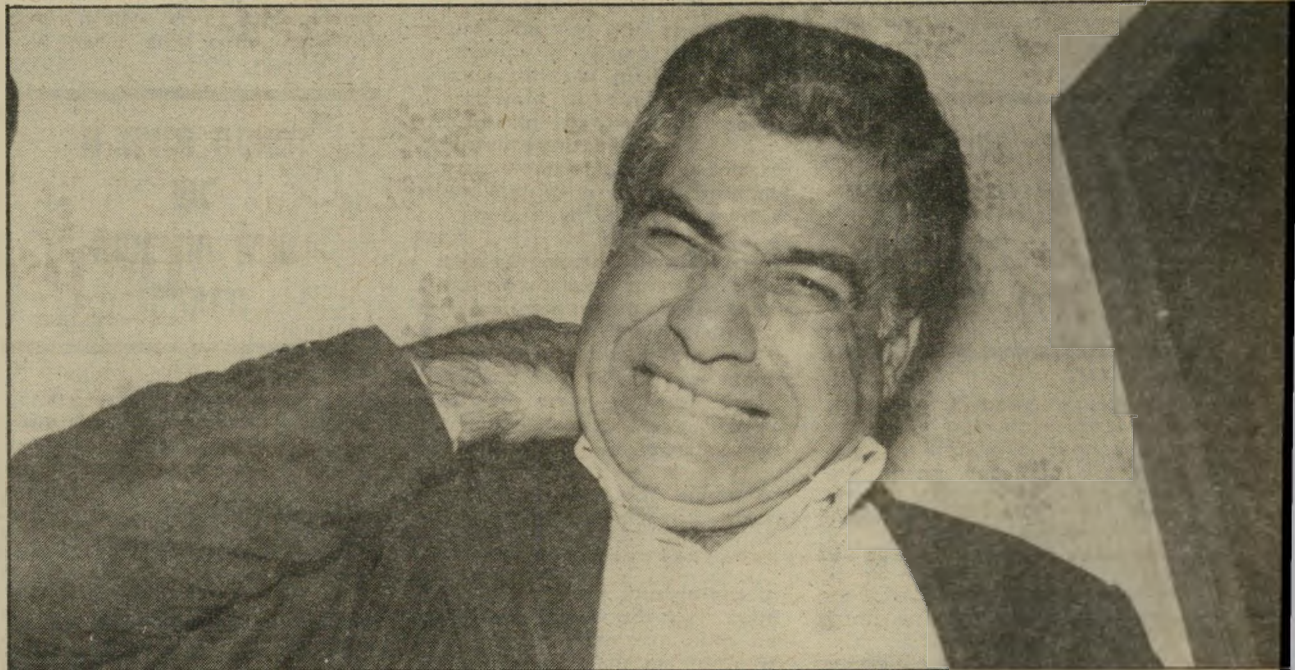
שימעון חן הכחיש שהתעלל בטאנוס. הוא טען, שהשתמש בכוח סביר ומוצדק, מאחר שהחשוד גילה התנגדות למעצר. אך הוא אישר כי דחף את העצור בשתי ידיו, ואחר כך השתמש בגאז מדמיע וכבל אותו בעזרתו של השוטר בוטרא-שוילי.

סליבה טאנוס סיפק פרטים על ההתעללות: "כוחותי אולו ונפלטתי ביקשתי רופא. אז ענה לי חן - אתה תמות אצלי, ולא אביא לך רופא".

מאוחר יותר, כשהופיע בתחנת-המישטרה ניצב-מישנה שימעון סביר, סיפר לו טאנוס כי חן ועוד שוטר היכו אותו. סביר אישר עובדה זו בבית-המשפט השני לזם בתל-אביב: "היה לי ברור שצריכים לקחתו לבדיקה רפואית, לפי בקשתו. הוריתי על כך למפקד התחנה".

למרות דברים אלה, העיד חן: "אני לא זוכר אם סביר אמר לי להזמין רופא". מדוע, אם כן, נזקק המתלונן לרופא? חן: "כשטאנוס הובא לתחנה, היתה לו צליעה. נדמה לי שטישילר סיפר לי, שהנאשם קפץ מעל למעלית, בעת שניסה להסתיר זהב. כשקפץ, כנראה קיבל מכה, ולכן צלע".

אך חוקר-המכס דב טישלר, שעליו מסר המרד חן, אמר בעדותו בבית-המשפט: "כשטאנוס נכנס למישטרה, הוא הלך. לא ראיתו צולע".

"כך הם היכו אותי!" האזרח סליבה טאנוס משחזר ענה לי חן: "אתה תמות אצלי, ולא אביא לך רופא".

אמירת

אמת

דוארד טאנוס, בנו של העצור, שהובא יחד עם אביו לתחנת-המישטרה, העיד: "כעבור חצי שעה שמעתי את אבא צועק - שוטרים, תעזרו לי! יומנאי, תעזרו לי! תושבי לוד עזרו לי! הצעיקות נמשכו חצי שעה עד שלוש-תריבעי שעה. ראיתי את אבא יוצא מהמישטרה. הוא נשען על חדר ועל טישלר".

הזעקות לעזרה של סליבה טאנוס אכן עזרו, ומישהו מיהר לספר עליהן למישר פתחו. בנייה-מישטרה מיהרו לרופא-המישטרה, ד"ר אברהם מלמד. הוא התייצב מייד במישטרה, אך המפקח חן סירב לאפשר לו להגיש עזרה לטאנוס הפצוע.

סיפר ד"ר מלמד: "נכנסתי למישטרה והתחלתי ללכת לכיוון מר טאנוס. שראיתי דרך דלת חצי פתוחה, כשהוא יושב על ספסל. גבר במדי-חקי ללא דרגות עצר אותי. אמרתי לו שאני ד"ר מלמד. הוא אמר לי: "אני יודע שאתה ד"ר מלמד, אך לא נתן לי לבדוק את טאנוס".

בחקירתו ענה תחילה חן: רצייתי לחפש על גופו כמו לגבי כל עצור. הוא סירב לבסוף פתחתי לו את כבל-היד והוא הסכים להוריד בעצמו את מעילו. לא הפי שטנו אותו עירום לגמרי. הורדתי מיכנסתי. הפשלתתי את מיכנסיו עד לבירכיים".

אך השוטר בוטראשווילי, שנוכח בחדר בומן חקירתו של טאנוס, סיפר: "מר חן ביקש שיוריד גם את תחתונו". לנוכח גירסה זו, נאלץ חן להודות: "יכול להיות שחיפשתי בתוך תחתונו של הנאשם, ואגב כך הופסלו תחתונו". מה חיפש חן בתחתונו של סליבה

מוכן להחקר, אלא אם יובא למקום עורר-דין. שוב פרץ הקצין בצעקות: בן-זונה, מלוכלך! אתה תלמד להתנהג אצלי כמו בובה. מה את חושב, שאתה במצריים או בסוריה?

"מלוכלך כמו

כל הערבים!"

א, סצינה זו לא התרשה במישטרת מצריים ולא במישטרת סוריה, שם לפי דעתו של הקצין המשתולל, עצירים נהנים מזכויות אלמנטריות. לא כך בגוף שהעניק לו את דרגות הקצונה - מישרטת ישראל.

על סמך עדויות העציר, סליבה טאנוס, שיחזר העולם הזה את שהתרחש לפני ארבע וחצי שנים בחדרו של מפקד תחנת המישטרה בלוד, מפקח שמעון חן. האזרח, שהושפל בידי בעל-שררה המת עמר, לא שתק. הוא התלונן במטה הארצי של המישטרה. והעיד שנית לפני בית-מישפט השלום בתל-אביב.

החקיפה אירעה ב-24 באפריל 1978, ב-8 במאי, אחרי תלונותיו של הקורבן. מינתה המישטרה קצין בודק בפרשה, והאזרח מלוד הוזמן להעיד לפניה. סליבה טאנוס תיאר את העינויים שעברו עליו בתחנת-המישטרה, בהיותו בידיו של המפקח שימעון חן: "חן ציווה עלי להוריד גם את התחתונים. שאלתי לשם מה, הוא השיב שברצונו לבנות אותי. אמרתי לו, שאני מסרב ומתנגד לכך. אז הוא תפס ביד שמאל בתחתונים, ובמכת רגל, הוריד אותם מעלי".

בחדר-החקירה היו שלוש דמויות. שתיים במדים - קצין-מישטרה ושו"ט. השלישי, העצור, שכב על הריצפה באסיסת-כוחות.

העצור, גבר בשנות הארבעים שלו, בעל פנים חבלות, גימגם: "אני לא יכול לחתום על ההודאה".

"חזיר, אתה לא יודע לפני מי אתה עומד!" צעק הקצין, שלפני כמה דקות היכה את העצור בכף-יד פתוחה על צווארו.

מדוע אתה מכה אותי? ניסה להת-גונן המוכה.

"שתוק חזיר, שרמוט, אתה מלוכלך כמו כל העם המלוכלך שלך!" המשיך הקצין, שהחל בוטע בעצור, התכופף והי-כה, בו בראשו בעזרת הברך.

בראשו של הקצין נולד רעיון חדש. "קום! ציווה על העציר ששכב מטושטש על הריצפה, רק דקות עברו מאז שהתיו גאז מדמיע בפרצופו וקשר את ידיו באזני-קים, האיש התחיל לאבד את חושייו.

"קום על רגליך!" דרש הקצין, "תתי-פסטי! נו, תתפשט! שמעת? אני רוצה לערוך עליך חיפוש!"

הוא הורה לעצור להוריד את המיכנסיים, ואחר-כך את התחתונים. העציר סירב. הקצין אחז ביד אחת את גומיית תחי-תונו של העצור, משך אותה אליו. תחב אחת מרגליו בין גופו של האזרח והבגד, והוריד בכוח את תחתונו.

"תסתכל על עצמך, חרא שכמוך! אתה עם כל העם המלוכלך שלך". העצור לא הצליח לעמוד על רגליו, ביקש רופא. הקצין סירב. בשארית כוחותיו גימגם העצור ואמר, שכמצב כזה אינו

החוקר שהועמד לדין המפקח שימעון חן (משמאל) ולידו המתלונן, התמונה צולמה ביום שבו התעלל הקצין באזרח. משמאל: טאנוס מחזיק בידיו שרשראות זהב, שכמותו נעלמה.